

РЕШЕНИЕ

№ 893

гр. София, 13.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 21.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **7550** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Жалбоподателят Г. Б. Х., ЕГН [ЕГН] с ЕТ Е. –Г. Х., ЕИК:[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица] оспорва Ревизионен акт /РА/ №Р-22221717004291-091-001 от 04.02.2019 г., издаден от А. Г. М.– орган, възложил ревизията и Б. В. М.– ръководител на ревизията, в частта, потвърден изменен от директора на дирекция ОДОП при НАП-С. с решение № 997/ 11.06.2019 г., с който по реда на чл.122 от ДОПК са установени данък по Закона за данък върху доходите на физически лица /ЗДДФЛ/ за 2013 в размер на 9217,38лв. и съответните лихви – 4461,47лв, за 2014 в размер на 18011,47лв. и съответните лихви – 6887,73лв ,за 2015г в размер на 4736,77лв. и съответните лихви – 1329,12лв.В жалбата е въведено оплакване, че в описаната част ревизионният акт е незаконосъобразен, явно необоснован и немотивиран.Навежда доводи за допуснати в ревизионното производство нарушения на материалния закон. Искането до съда е за отмяна на акта.
Ответникът – Директорът на дирекция ”ОДОП” при ЦУ на НАП – С., редовно призован чрез юриск.В. моли съда да отхвърли жалбата.Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП редовно уведомена не изпраща представител.

От фактическа страна се установява:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221717004291-020-001 от 03.07.2017 г., връчена лично на ревизираното лице на 12.09.2017 г., изменена със Заповед за

изменение на ЗВР №Р-22221717004291-020-002 от 05.12.2017 г., издадени от А. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-803 от 07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на Г. Б. Х. с [фирма] за определяне на задължения на лицето по ЗДДФЛ за данък върху годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за отделните данъчни периоди от 01.01.2011 г. до 31.12.2016 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221717004291-092-001 от 26.03.2018 г., връчен на 24.04.2018 г. на ревизираното лице. На основание и в срока по чл.117, ал.5 от ДОПК от ревизираното лице е подадено писмено възражение вх. №59-00-895#23/08.06.2018 г. срещу съдържащите се в РД констатации и предложение за установяване на задължения, преценено от органите по приходите като процесуално допустимо и частично основателно по същество.

Ревизията приключва с РА №Р-22221717004291-091-001 от 04.02.2019 г., връчен на 12.02.2019 г., издаден от А. Г. М., - орган, възложил ревизията и Б. В. М., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията.

Като резултат от проведеното ревизионно производство с оспорвания РА са установени допълнителни задължения за данък върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ в размер на 82 973,00 лв. и лихви в размер на 36 895,44 лв. Допълнително установените задължения произтичат от установено превишение на извършените от ревизираното лице разходи спрямо декларираните/получените приходи за данъчни периоди 2011 г., 2013 г., 2014 г. и 2015 г.

В хода на ревизията, с цел обективното установяване на всички факти и обстоятелства от значение за коректното определяне на данъчните задължения на ревизираното лице, са предприети редица процесуални действия, подробно описани в РД, раздел II „Процесуални действия”, който на основание чл. 120, ал. 2 от ДОПК се явява неразделна част от РА.

От Г. Б. Х. са изисквани документи, касаещи източници и размер на доходите; годишни данъчни декларации, служебни бележки; притежавано движимо и недвижимо имущество и извършени сделки със същото; налични банкови сметки и парични средства в брой; произход на парични средства; получени и предоставени заеми; притежавани финансови активи и движими ценности; пътувания в чужбина; участия в управителни и надзорни органи на юридически лица; декларация във връзка с произхода на паричните средства; налични парични средства към началото и края на всяка една от ревизираните години, както и документи, удостоверяващи декларираните обстоятелства. За целта на жалбоподателя са връчени 2 искания за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221717004291-040-001 от 12.09.2017 г. и №Р-22221717004291-040-002 от 01.02.2018 г. В указаните срокове и по двете ИПДПОЗЛ са представени доказателства и писмени обяснения, които са обсъдени в РД.

На основание чл. 37, ал. 5 и чл. 57 от ДОПК са отправени запитвания и искания за представяне на документи и писмени обяснения до външни институции и трети лица. Запитванията и отговорите са описани подробно в констативната част на РД.

На основание чл. 57 от ДОПК са изпратени искания за извършване на действия от други контролни органи, както следва: до търговските банки в България и застрахователните компании, до дружества, извършващи парични преводи, комунални услуги и телекомуникационни услуги.

На основание чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на [фирма], приключила с протокол за извършена насрещна проверка /ПИНП/ №П-22221218021581-141-001 от 09.02.2018 г., с който е констатирано, че по връченото ИПДПОЗЛ с писмо с вх.№ 59-00-895#19 от 07.02.2018 г. са представени: договор за управление и контрол от 30.05.2008 г., сключен с Г. Б. Х.; справка за изплатени месечни възнаграждения от [фирма] и [фирма]; справка за удържаните от работодателя ДДФЛ и ЗОВ и др.

С Протокол №1224443 от 01.02.2018 г. са приобщени събраните доказателства в хода на извършена насрещна проверка, извършена във връзка с ревизия на [фирма], ЕИК[ЕИК], приключила с ПИНП №П-22221717056289-141-001 от 17.05.2017 г.

Извършени са проверки в информационния масив на НАП, съдържащ информация за жалбоподателя, както и други процесуални действия, които са намерили отражение на стр. 6 от РД.

Въз основа на събраните доказателства органите по приходите са установили, че Г. Б. Х. е местно физическо лице по смисъла на чл. 4, ал. 1, от ЗДДФЛ и на основание чл. 3, т. 1 от ЗДДФЛ е задължено лице, женен е за И. Б. Х., ЕГН [ЕГН], има две пълнолетни деца.

През годините ревизираното лице е получавало доходи от [фирма], [фирма] и от [фирма]. Полученият нетен доход през годините е описан на стр. 3 от РД.

Ревизията е протекла по особения ред, регламентиран с чл. 122-124 от ДОПК, тъй като са установени обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК. За целта на ревизираното лице е връчено уведомление по чл. 124 от ДОПК №Р-22221717004291-113-001 от 01.02.2018 г., ведно с уведомление по чл. 17, ал. 1, т. 2 от ДОПК №Р-22221717004291-139-001 от 01.02.2018 г. и ИПДПОЗЛ №Р-22221717004291-040-002 от 01.02.2018 г.

Извършена е съпоставка на имущественото състояние, получените доходи и извършените разходи, под формата на таблици, в резултат на която е установено, че разходите през ревизираните години, с изключение на 2012 г. и 2016 г., надвишават доходите на Г. Б. Х..

В приходната част на таблиците са отразени наличните парични средства в брой и по банковите сметки на г-н Х., нетните приходи от трудови възнаграждения, получени заеми, получени суми от [фирма] и др. В разходната част са отразени суми по фактури на доставчици, банкови такси, разходи за придобиване на недвижим имот, предоставяне на парични средства, платени суми към трети лица и др.

Ревизираното лице изрично е декларирало, че придобитите недвижими имоти са СИО. В резултат на извършената съпоставка с РА са определени допълнителни задължения, както следва:

- за 2011 г. е определена данъчна основа на доходите за облагане в размер на 178 003,91 лв., съответно дължим данък на основание чл. 48 от ЗДДФЛ в размер на 17 800,39 лв. При авансово удържан и внесен данък в размер на 1 036,07 лв., с РА е определен данък за довносяне в размер на 16 764,32 лв.;

- за 2013 г. е определена данъчна основа за облагане в размер на 250 260,64 лв., съответно дължим данък на основание чл. 48 от ЗДДФЛ в размер на 25 026,06 лв. При авансово удържан и внесен данък в размер на 563,37 лв., с РА е определен данък за довносяне в размер на 24 462,69 лв.;

- за 2014 г. е определена данъчна основа за облагане в размер на 185 748,66 лв., съответно дължим данък – 18 574,87 лв., авансово внесен- 563,40 лв., данък за

довнасяне- 18 011,47 лв.;

- за 2015 г. е определена данъчна основа за облагане в размер на 242 822,20 лв., съответно дължим данък на основание чл. 48 от ЗДДФЛ в размер на 24 282,22 лв. При авансово удържан и внесен данък в размер на 545,45 лв., с РА е определен данък за довносяне в размер на 23 763,77 лв.

Актът е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК с вх. № 94-Г-94/ 21.02.2019 г. по описа на ТД на НАП С., т.е в срока по чл. 152, ал. 3 от ДОПК. След пълното комплектуване жалбата с ревизионната преписка е депозирана у решаващия орган на 27.02.2019 г.

С решение № 997/ 11.06.2019 г./ постановено при условията на чл.156 ал.6 ДОПК/ директорът на Дирекция „ОДОП” е потвърдил обжалвания пред него РА за 2014,отменил РА за 2011г и изменил РА за 2013 и 2015 г.Решението е връчено на 15.06.2019год, а жалбата срещу ревизионния акт е подадена на 28.06.2016г /стр.356/,т.е е допустима.

При изложената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Р. акт е издаден от компетентен орган по приходите на основание чл. 119,ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и 113 от кодекса.Изготвен е в предвидената в чл. 120 от ДОПК форма и съдържа необходимите реквизити. Мотивиран е подробно, като неразделна част от него е и ревизионният доклад, където за подробно изложени фактическите констатации и съображения на екипа.Действително процесуалните срокове между съставянето на РД и РА са нарушени от органите по приходите,но това само по себе си,освен с оглед изтичането на давностните срокове по чл.171 от ДОПК не води до нарушаване на правото на защита на ревизираното лице,което е реализирало същата както по административен,така и по съдебен ред.

Пред настоящата инстанция като доказателства от страна на жалбоподателя бе ангажирана ССЕ и писмено доказателство- решение №701/23.04.2019г на ДДОДОП по отношение на РА досежно съпругата му И. Б. Х..

От заключението на вещото лице Е. Т.,прието в с.з. на 21.01.2020г се установява,че Експертизата е извършила изчислителна процедура за изчисляване на начално салдо в брой за 2011г., 2012г., 2013г., 2014г. и 2015г., при съобразяване на всички констатации за установени приходи и разходи по години в РД, РА и Решението.

Началните салда на паричните средства по банкови сметки са тези, които са констатирани от решаващия орган.

Експертизата е обобщила в „справка за установените начални салда към 01.01. по години“ изчислените начални салда за 2011г., 2012г., 2013г., 2014г. и 2015г.

Справка за установени начални салда към 01.01 по години		
година	в брой	по банкови сметки
2011	166931.00	441554.00
2012	127675.40	300641.86

2013	160177.07	147463.30
2014	55158.88	174239.65
2015	0.00	25.56

Експертизата е установила, че Г. Б. Х. има недостиг на парични средства за следните години и в следните размери:

* за 2014г.: 124 955,78лв.;

* за 2015г.: 47 367,70лв.

За отговор на въпроса експертизата е изготвила нарочна справка под формата на Таблица № 6, в която в колона 6 е вписан изчисления данък за внасяне по години, а в колона 7 – дължимата лихва, която е за периода от 01.05. от следващата година на данъчната година, за която се отнася данъка, до 04.02.2019г., която е дата на РА.

Таблица № 6

№ по ред	година	данъчна основа	дължим данък	авансово внесен данък	данък за внасяне	лихва
1	2	3	4	5	6	7
1	2011	0	0	0	0	0
2	2012	0	0	0	0	0
3	2013	0	0	0	0	0
4	2014	124955,78	12495,58	563.4	11932,18	4563.08
5	2015	47367.7	4736.77	545.45	4191.32	1176.07

Жалбоподателят е декларирал пред ревизиращите органи с декларация по реда на чл. 124, ал. 3 от ДОПК притежанието на семейната имуществена общност. На съпругата

И. Х. също е извършена ревизия, за резултатите от която не са налични данни по делото.

Към делото е приложено банково извлечение от Р. банк за периода 01.01.2007г. – 28.09.2017г. на И. Х., съпруга на Г. Б., по еурова сметка - стр. 62-65 от делото. На 16.08.2009г. са изтеглени 39 212 евро, а на 17.08.2009г. – 39 382 евро, с левова равностойност 153 258 лева. Г. Х. уточнява, че за отговор на въпроса сумата от 153 258лв. да се прибави като начално салдо за 2011г. на налични парични средства в брой при съпоставка на приходи и разходи за 2011г. Всички останали данни в паричните потоци за 2011г., 2012г., 2013г., 2014г. и 2015г., изчислени от експертизата по зададените критерии в първи вариант от задачата да се запазят.

След като извърши изчислителната процедура експертизата изготви следните справки за съпоставка на приходи и разходи за 2011г, 2012г., 2013г., 2014г. и 2015г. – съответно Таблици с №№ 7, 8, 9, 10 и 11.

Експертизата установи, че жалбоподателят има недостиг на парични средства към 31.12.2015г. в размер на 19 065,48лв.

Експертизата установи, че се дължи данък за 2015г. на данъчна основа 19 065,48лв., който при данъчна ставка 10% е в размер на 1 906,55лв. Авансово внесеният данък е в размер на 545,45лв. Остава данък за внасяне в размер на 1 361,10лв. Изчислената лихва за невнесения в срок данък е за периода 01.05.2016г. до 04.02.2019г. и е в размер на 381,92лв.

Съдът кредитира заключението на вещото лице като обективно и съответстващо на доказателствата, неоспорено от страните.

На основание чл. 160, ал.1 от ДОПК съдът разглежда спора по същество и когато приеме, че актът е незаконосъобразен на основанията, на което е издаден, следва да разгледа спора по същество. В този смисъл следва да се тълкува и разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК по отношение на задълженото лице, което се явява заинтересувано да докаже благоприятни за него факти/решение № 12089/11,11,2008г по адм. Дело № 7052/2008г на ВАС, решение № 15435/23,11,2011год по адм.дело № 2420/2011 на ВАС, решение по дело С-414/10г на СЕС от 29,03,2012год и решение от 03,05,2012год по дело С-520/10г на СЕС/Такова доказване не е проведено от задълженото лице както в хода на издаване на РД, така и при административното обжалване на РА ,а също и пред настоящата инстанция. Нещо повече съгласно чл.124 ал.2 от ДОПК в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл.122 ДОПК фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства. Според настоящият състав са доказани обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 7, от ДОПК, а именно декларираният и/или получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период. Досежно представеното пред настоящата инстанция решение на

ДДОДОП №701/23.04.2019г спрямо съпругата на жалбоподателя И. Х. следва да се отбележи, че същото не спомага за изясняване на спора по същество, доколкото с него е отменен РА по отношение на данъчен период 2011г, за който данъчен период РА спрямо Г. Б. Х. е отменен и в настоящето производство. Отделно от изложеното в тази насока следва да се посочи, че след 2009г в България действа нов Семейен кодекс, който разглежда по малко по различен начин обхвата на съпружеската имуществена общност за разлика от предходните отменени СК- виж чл.21 и чл.32 от действащия СК, като изрично в неговия обхват са останали единствено вещните права, а по отношение на вземанията- същите остават лична собственост на съпрузите.

В решението си Директора на ДОДОП подробно е обсъдил причините за отмяната на РА в частта на установените задължения по ЗДФЛ за 2011г и изменението на задълженията по същия закон за 2013г и 2015 дължащи се на погрешно формиране от страна на ревизиращите органи на паричния поток на жалбоподателя. Съгласно заключението на вещното лице за 2013г и решението на ДДОДП за начално салдо към 01.01.2013 е призната сумата от 147463,60лв по банкови сметки 5000 лв в брой, и крайно салдо към 31.12.2012г- 155 177,07лв/стр.10, абз.3 от Решението на ДДОДОП/ или общо 307640,37лв. Установените приходи в брой са 27320,48лв от които възстановени от А. Г. О. 22500лв и доходи от трудови правоотношения 5070,48лв. Други приходи са от лихви в размер на 7844,34лв по банковата сметка на Х. в К. АД, или общо приходи 307640,37лв. Разходите на лицето, съгласно таблицата в РД и РА и експертизата на вещното лице са 105562,32лв. При това положение се установява, че липсва несъответствие между приходите и разликите за 2013г, а напротив приходите надхвърлят разходите с 26776,35лв. С оглед на горното за 2013г жалбоподателят не следва да дължи ДДФЛ и РА в тази му част както за установената главница, така и за лихви е незаконосъобразен и следва да се отмени. По отношение на 2014г установеното начално салдо е 55158,88лв, средствата в банкови сметки са 174239,65лв, установените приходи в брой са 87020,48лв, а установените разходи са 441349,23лв, т.е недостигът на парични средства за 2014 е 124955,78лв, поради което и като се съобрази внесеният данък, то дължим данък по ЗДФЛ за 2014г е 11932,18лв и съответните лихви от 4563,08лв, като респективно в тази му част РА ще следва да се измени. По отношение на 2015г установените приходи са 507033,80лв/ като е включена сумата от 190 000 лв, възстановена по банков път от С. Център груп О./, а установените разходи са 194444лв, като по този начин в края на периода е установен недостиг на парични средства от 47367,70лв, поради което и като се съобрази внесеният данък, то дължим данък по ЗДФЛ за 2015г е 4191,32лв и съответните лихви от 1176,07лв, като респективно в тази му част РА ще следва да се измени.

Т.е установиха се предпоставките на чл.122 ал.1 т.7 от ДОПК за 2014 и 2015, поради което и са налице основания за определяне на данъка и съответните лихви по реда на чл.122 от ДОПК. Ето защо и жалбата срещу оспорения ревизионен акт се явява частично основателна и същата ще следва на основание чл.160 от ДОПК да се уважи, като се измени оспорения РА за 2014 и 2015г и се отмени РА за 2013, а в останалата ѝ част да се

отхвърли жалбата.

Приходната администрация е направила искане за присъждане на разноски, които с оглед предмета на спора са в размер на 1205,88лв.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по оспорването на Г. Б. Х., ЕГН [ЕГН] с ЕТ Е. –Г. Х., ЕИК:[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица] Ревизионен акт /РА/ №Р-22221717004291-091-001 от 04.02.2019 г., в частта, изменен от директора на дирекция ОДОП при НАП-С. с решение № 997/ 11.06.2019 г., с който по реда на чл.122 от ДОПК са установени данък по Закона за данък върху доходите на физически лица /ЗДДФЛ/ за 2013 в размер на 9217,38лв. и съответните лихви – 4461,47лв

ИЗМЕНЯ по оспорването на Г. Б. Х., ЕГН [ЕГН] с ЕТ Е. –Г. Х., ЕИК:[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица] Ревизионен акт /РА/ №Р-22221717004291-091-001 от 04.02.2019 г., в частта, изменен от директора на дирекция ОДОП при НАП-С. с решение № 997/ 11.06.2019 г., с който по реда на чл.122 от ДОПК са установени данък по Закона за данък върху доходите на физически лица /ЗДДФЛ/, като определя за 2014 в размер на 11932,18лв. и съответните лихви – 4563,08лв, за 2015г в размер на 4191,32лв. и съответните лихви – 1176,07лв, като отхвърля жалбата в останалата ѝ част..

ОСЪЖДА Г. Б. Х., ЕГН [ЕГН] с ЕТ Е. –Г. Х., ЕИК:[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица] да заплати на Дирекция ОДОП-С. –ЦУ на НАП сумата от 1205,88лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: